

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Prishtinë, 5 mars 2014
Nr. ref.: RK 566/14

AKTVENDIM PËR PAPRANUESHMËRI

në

Rastet Nr.

**KI161/13, KI162/13, KI164/13, KI165/13, KI166/13, KI167/13, KI168/13,
KI169/13, KI170/13, KI171/13, KI172/13, KI173/13, KI174/13, KI175/13,
KI176/13, KI177/13, KI178/13 dhe KI179/13**

Parashtrues

Ramiz Isufi dhe 17 individë të tjerë

**Vlerësimi i kushtetutshmërisë
së 18 aktgjytimeve të Gjykatës Supreme, të 14 qershorit 2013**

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Enver Hasani, kryetar
Ivan Čukalović, zëvendëskryetar
Robert Carolan, gjyqtar
Altay Suroy, gjyqtar
Almiro Rodrigues, gjyqtar
Snezhana Botusharova, gjyqtare
Kadri Kryeziu, gjyqtar, dhe
Arta Rama-Hajrizi, gjyqtare

Parashtrues të kërkesës

1. Kërkesat në vijim janë dorëzuar nga këta parashtrues:

1. Ramiz Isufi (KI161/13)	10. Qama Ramaj (KI171/13)
2. Zenullah Pirraku (KI162/13)	11. Murtez Xhehaj (KI172/13)
3. Fehmi Gecaj (KI164/13)	12. Ferat Gjoka (KI173/13)
4. Qazim Zogaj (KI165/13)	13. Ilir Haziri (KI174/13)
5. Lulzim Qorolli (KI166/13)	14. Mehdi Gjoka (KI175/13)
6. Sami Qorri (KI167/13)	15. Azemine Hasi (KI176/13)
7. Rusha Uljeviq (KI168/13)	16. Imer Zeneli (KI177/13)
8. Fevzije Seferaj (KI169/13)	17. Mevlude Zymberi (KI178/13)
9. Qamil Dragaj (KI170/13)	18. Asllan Seferaj (KI179/13)

(në tekstin e mëtejme: parashtruesit) me vendbanim në Glllogoc.

2. Ramiz Isufi përfaqësohet nga z. Zenullah Pirraku (KI162/13), gjithashtu parashtrues në Gjykatë.
3. Të 16 parashtruesit e tjerë përfaqësohen nga z. Feriz Gërvalla, avokat nga Prishtina.

Vendimet e kontestuara

4. Parashtruesit i kontestojnë aktgjykimet vijuese të Gjykatës Supreme, të 14 qershorit 2013:

- (1) Ramiz Isufi (KI161/13), Rev. 99/2013, i cili i është dorëzuar parashtruesit më 27 shtator 2013.
- (2) Zenullah Pirraku (KI162/13), Rev. 109/2013, i cili i është dorëzuar parashtruesit më 27 shtator 2013
- (3) Fehmi Gecaj (KI164/13), Rev. 96/2013, i cili i është dorëzuar parashtruesit më 30 shtator 2013.
- (4) Qazim Zogaj (KI165/13), Rev. 100/2013, i cili i është dorëzuar parashtruesit më 30 shtator 2013.
- (5) Lulzim Qorolli (KI166/13), Rev. 110/2013, i cili i është dorëzuar parashtruesit më 30 shtator 2013.
- (6) Sami Qorri (KI167/13), Rev. 98/2013, i cili i është dorëzuar parashtruesit më 30 shtator 2013.
- (7) Rusha Uljeviq (KI168/13), Rev. 106/2013, i cili i është dorëzuar parashtrueses më 30 shtator 2013.
- (8) Fevzije Seferaj (KI169/13), Rev. 103/2013 i cili i është dorëzuar parashtrueses më 30 shtator 2013.

- (9) Qamil Dragaj (KI170/13), Rev. 111/2013, i cili i është dorëzuar parashtruesit më 30 shtator 2013.
- (10) Qama Ramaj (KI171/13), Rev. 97/2013, i cili i është dorëzuar parashtrueses më 30 shtator 2013.
- (11) Murtez Xhehaj (KI172/13), Rev. 104/2013, i cili i është dorëzuar parashtruesit më 30 shtator 2013.
- (12) Ferat Gjoka (KI173/13), Rev. 113/2013, i cili i është dorëzuar parashtruesit më 30 shtator 2013.
- (13) Ilir Haziri (KI174/13), Rev. 108/2013, i cili i është dorëzuar parashtruesit më 30 shtator 2013.
- (14) Mehdi Gjoka (KI175/13), Rev. 105/2013, i cili i është dorëzuar parashtruesit më 30 shtator 2013.
- (15) Azemine Hasi (KI176/13), Rev. 101/2013, i cili i është dorëzuar parashtrueses më 30 shtator 2013.
- (16) Imer Zeneli (KI177/13), Rev. 107/2013, i cili i është dorëzuar parashtruesit më 30 shtator 2013.
- (17) Mevlude Zymberi (KI178/13), Rev. 102/2013, i cili i është dorëzuar parashtrueses më 30 shtator 2013.
- (18) Asllan Seferaj (KI179/13), Rev. 112/2013, i cili i është dorëzuar parashtruesit më 30 shtator 2013.

Objekti i çështjes

5. Objekt i çështjes është kërkesa për vlerësimin e kushtetutshmërisë së tetëmbëdhjetë aktgjykimeve të Gjykatës Supreme, të 14 qershorit 2013, në të cilat raste Gjykata Supreme vendosi të aprovojë pjesërisht revizionin e ushtruar nga Komuna e Gllogocit, dhe t'i ndryshojë aktgjykimet e Gjykatës së Qarkut në Prishtinë, dhe aktgjykimet e Gjykatës Komunale në Gllogoc, me të cilat shumat e kompensimit për objektet e rrënuara afariste ishin zvogëluar dhe paditë për kompensim të dëmit jomaterial, të parashtruara nga parashtruesit, ishin refuzuar si të pabazuara.

Baza juridike

6. Kërkesat bazohen në nenin 113.7 të Kushtetutës, nenin 47 të Ligjit nr. 03/L-121 për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Ligji), dhe në rregullat 37 dhe 56 (2) të Rregullores së punës të Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Rregullorja e punës).

Procedura në Gjykatën Kushtetuese

7. Më 17 tetor 2013, parashtruesit Ramiz Isufi (KI161/13) dhe Zenullah Pirraku (KI162/13) i dorëzuan kërkesat e tyre në Gjykatë.
8. Më 22 tetor 2013, parashtruesit Fehmi Gecaj (KI164/13), Qazim Zogaj (KI165/13), Lulzim Qorolli (KI166/13), Sami Qorri (KI167/13), Rusha Uljeviq (KI168/13), Fevzije Seferaj (KI169/13), Qamil Dragaj (KI170/13), Qama Ramaj (KI171/13), Murtez Xhehaj (KI172/13), Ferat Gjoka (KI173/13), Ilir Haziri (KI174/13), Mehdi Gjoka (KI175/13), Azemine Hasi (KI176/13), Imer Zeneli (KI177/13), Mevlude Zymberi (KI178/13) dhe Asllan Seferaj (KI179/13) i dorëzuan kërkesat e tyre në Gjykatë.
9. Më 8 nëntor 2013, Kryetari, me Vendimin GJR. KI161/13, caktoi gjyqtaren Arta Rama-Hajrizi gjyqtare raportuese. Të njëjtën ditë, me Vendimin KSH. KI161/13 të Kryetarit, u caktua Kolegji shqyrtues, i përbërë nga gjyqtarët: Altay Suroy (kryesues), Snezhana Botusharova dhe Kadri Kryeziu.
10. Më 11 nëntor 2013, në pajtim me rregullin 37.1 të Rregullores së punës, Kryetari urdhëroi bashkimin e kërkesës KI161/13 me kërkesat: KI162/13, KI164/13, KI165/13, KI166/13, KI167/13, KI168/13, KI169/13, KI170/13, KI171/13, KI172/13, KI173/13, KI174/13, KI175/13, KI176/13, KI177/13, KI178/13 dhe KI179/13. Me këtë urdhër, ishte vendosur që Gjyqtari raportues dhe përbërja e Kolegjit shqyrtues të jenë të njëjtë, siç është vendosur nga Kryetari me vendimin për caktimin e Gjyqtarit raportues dhe Kolegjit shqyrtues, të 8 nëntorit 2013.
11. Më 13 nëntor 2013, Gjykata i njoftoi parashtruesit dhe Gjykatën Supreme për regjistrimin e kërkesave dhe bashkimin e tyre.
12. Më 7 shkurt 2014, Kolegji shqyrtues e shqyrtoi raportin e Gjyqtares raportuese dhe i rekomandoi Gjykatës në përbërje të plotë, papranueshmërinë e kërkesës.

Përmbledhja e fakteve

13. Bazuar në shkresat e lëndës, prej vitit 1992 deri më 1996, Komuna e Gllogocit ua kishte ndarë 60 ngastra individëve të ndryshëm për ndërtimin e lokaleve afariste me karakter të përhershëm dhe të përkohshëm.
14. Në shtator të vitit 1999, Komuna e Gllogocit, në kontekst të planifikimit hapësinor, vendosi t'i lirojë ngastrat dhe e urdhëroi rrënimin e lokaleve afariste.
15. Procedurat administrative në lidhje me këto vendime zgjatën deri më 2005.
16. Më 21 mars 2005, Gjykata Supreme vendosi t'i anulojë vendimet administrative dhe t'i kthejë rastet në procedurë administrative, në mënyrë që të merren vendime të tjera.
17. Pavarësisht nga ankesa administrative në pritje dhe para nxjerrjes së vendimit nga Gjykata Supreme, të 21 marsit 2005, në fillim të marsit 2005, Komuna e

Gllgocit i kishte rrënuar të gjitha lokalet afariste ekzistuese dhe i kishte liruar parcelat.

18. Menjëherë pas rrënimit të lokaleve afariste, u paraqitën shumë padi për kompensim në Gjykatën Komunale në Gllgoc, kundër Komunes së Gllgocit.
19. Më 8 dhjetor 2009 dhe 25 qershor 2010, sipas kërkesës së 18 paditësve, gjyqtarët e EULEX-it vendosën që t'i marrin përsipër rastet.
20. Në paditë e tyre, paditësit kërkonin kompensim për rrënimin e hapësirës afariste, kompensim për shkatërrimin e pjeshëm të hapësirës afariste, kompensim për fitimin e humbur, kompensim për dëmin jomaterial, për caktimin e një parcele tjetër për lokal afarist dhe kamatën për kompensimin monetar.
21. Ndërmjet 27 shtatorit 2011 dhe 21 tetorit 2011, Gjykata Komunale në Gllgoc i aprovoi pjesërisht paditë. Gjykata vendosi të aprovojë vetëm kompensimin për rrënim të lokaleve me kamatën e caktuar, duke filluar nga data kur është paraqitur padia, ndërsa ajo vendosi më tej që të aprovojë kompensimin për dëm jomaterial dhe të refuzojë paditë për kompensim të fitimit të humbur dhe për caktimin e një ngastre tjetër për lokal afarist.
22. Kundër aktgjyqimeve të Gjykatës Komunale në Gllgoc, Komuna e Gllgocit ushtroi ankesa në Gjykatën e Qarkut në Prishtinë.
23. Ndërmjet 23 tetorit 2012 dhe 23 nëntorit 2012, Gjykata e Qarkut në Prishtinë nxori aktgjykimet, me të cilat i refuzoi ankesat dhe i vërtetoi aktgjykimet e Gjykatës Komunale në Gllgoc.
24. Kundër aktgjyqimeve të Gjykatës së Qarkut në Prishtinë, Komuna e Gllgocit ushtroi revizione në Gjykatën Supreme, duke pretenduar shkelje esenciale të dispozitave të procedurës kontestimore dhe të zbatimit të gabuar të ligjit material.
25. Më 14 qershor 2013, Gjykata Supreme nxori 18 aktgjyqime dhe vendosi ta aprovojë revizionin e ushtuar nga Komuna e Gllgocit, dhe t'i ndryshojë aktgjykimet e Gjykatës së Qarkut në Prishtinë dhe aktgjykimet e Gjykatës Komunale në Gllgoc, me të cilat shumat e kompensimit për objektet e rrënuara afariste ishin zvogëluar dhe paditë për kompensim të dëmit jomaterial ishin refuzuar si të pabazuara.
26. Në tetëmbëdhjetë aktgjykimet, Gjykata Supreme gjeti si në vijim:

“Sa i përket dëmeve të shkaktuara nga shkatërrimi i ndërtesës, gjykata e shkallës së dytë ka vlerësim të drejtë se dëmet e shkaktuara janë vetëm në formë të dëmit të zakonshëm-pakësimit të pronës së paditësit. Megjithatë, nuk është zbatuar drejt ligji në këtë aspekt. Dëmi në këtë rast nuk është vlera e ndërtesës kur është ngritur në vitin 1997 (vlera e barabartë me materialin dhe fuqinë punëtore për ndërtimin e saj), nuk është vlera e kohës së shkatërrimit më 2005 minus zhvlerësimi i ndërtesës për 8 vjet përdorimi, por është vetëm vlera e materialit të cilin paditësja do të mundte ta merrte

nëse konstruksioni/ndërtesa nuk do të shkatërrohej por do të de-konstruktohej (de-konstruktimi është çmontimi selektiv i pjesëve të ndërtesës për ri-shfrytëzim). Konstruksioni/ndërtesa ishte e karakterit të përkohshëm, s'kishte mundësi të shitej, as në vlerën e tregut në kohën e shkatërrimit e as në vlerën e konstruksionit (koha e ndërtimit ose koha e shkatërrimit minus zhvlerësimi). Prandaj dëmi është vetëm vlera e materialit të përdorshëm që do të mund të nxirrej, në rast të de-konstruktimit të duhur”.

27. Në këtë drejtim, Gjykata Supreme vendosi t'i ndryshojë aktgjykimet e gjykatave të shkallëve më të ulëta dhe ta zvogëlojë shumën e kompensimit, të përcaktuar nga gjykatat e lartpërmendura.
28. Në lidhje me kompensimin për inventarin e humbur, Gjykata Supreme erdhi në përfundim se aktgjykimet ishin të drejta dhe kërkesa për revizion duhet të refuzohet.
29. Sa i përket dëmit jomaterial, Gjykata Supreme gjeti se [...]”revizioni është i bazuar pasi që nuk është vuajtur asnjë dëm i shpërblyeshëm jo-material. Nuk ekzistojnë të dhëna se paditësi ka vuajtur dhimbje fizike apo psikologjike të cilat duhet të kompensohen. Paditësi dhe Komuna kanë kundërshtuar të drejtën e paditëses që ta ketë këtë ndërtesë në tokën e komunës për shumë vite deri në kohën e shkatërrimit të saj. Është e arsyeshme që paditësi ka përjetuar zhgënjim dhe zemërim kur është shkatërruar ndërtesa, por nuk duhet të kompensohen në të holla të gjitha llojet e dhimbjes psikologjike, në përputhje me nenin 200 të LMD-së. Dhimbjet psikologjike nuk mund të kompensohen në të holla nëse nuk dëshmohet se ato ishin aq intensive dhe të gjata sa që kishin prekur gjendjen mendore të paditëses. Përkitazi me këtë nuk ekziston asnjë provë. Prandaj edhe në këtë pjesë vendimi duhet të ndryshohet dhe padia për kompensim moral të refuzohet (neni 224 (1) i Ligjit mbi Procedurën Kontestimore)”.

Pretendimet e parashtruesve

30. Në kërkesat e tyre të ndara, parashtruesit Ramiz Isufi (KI161/13) dhe Zenullah Pirraku (KI162/13) pretendojnë si në vijim: [...]”Neni 46.3 i Kushtetutës së Republikës së Kosovës pasi është cenuar mbrojtja e pronës dhe kompensimi. Është shkel neni 24.1 i Kushtetutës së Republikës së Kosovës pasi është cenuar Barazia para Ligjit dhe është shkel neni 23 i Kushtetutës së Republikës së Kosovës pasi është cenuar Dinjiteti i Njeriut. Është mohuar e drejta e pronsis edhe dhe pse ishte ndar në baza ligjore, ishte ndërtuar në bazë të Vendimeve Valide [...]”.
31. Të njëjtit parashtrues, më tej, kërkojnë nga Gjykata Kushtetuese: [...]”Kërkojmë që të aprovohet Kërkesa pranë Gjykatës Kushtetuese të Kosovës, të anulohet Aktgjykimi [...] i dt. 14. qershor 2013. Kërkojmë Sygjerimin nga Gjykata Kushtetuese e Kosovës për kompensimin e dëmit material, psiqik dhe moral”.
32. Në kërkesat e tyre, 16 parashtruesit e tjerë pretendojnë që: [...]”Prandaj, paditësit duke mos iu pranuar kompensimi adekuat dhe proporcional për

rrënimin padrejtësisht të lokalit të tij afarist, i është cenuar e drejta e mbrojtjes së pronës në kuptim të nenit 46 par. 1 e 2 të Kushtetutës së Republikës së Kosovës dhe dispozitave të Konventës Europiane për të drejtat e njeriut, mbi bazë të gjykimit të padrejt sipas nenit 31 të Kushtetutës së Kosovës. Se kemi të bëjmë me gjykim të padrejt flet qartë edhe konfuziteti i aktgjykimit. Ai aktgjykim është kundërthënës dhe përmban arsye kontradiktore për faktet vendimtare. Përderisa me dispozitivin e tij ndryshohen aktgjykimet e gjykatave më të ulëta dhe gjykohet shumë minimale e kompensimit të dëmit për lokalin e shkatërruar, refuzohet kërkesa për kompensimin e dëmit jo-material, me paragrafin 2 të dispozitivit vendoset: se pjesa e mbetur e kërkesës refuzohet e pabazuar dhe secila palë i bartë shpenzimet e veta [...]”.

33. Këta parashtrues pretendojnë shkeljen e nenit 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm], nenit 46, para. 1 dhe 2 [Mbrojtja e Pronës] dhe të nenit 54 [Mbrojtja Gjyqësore e të Drejtave] të Kushtetutës dhe nenit 1 të Protokollit Nr. 1 të Konventës Evropiane për të Drejta të Njeriut.

Pranueshmëria e kërkesës

34. Në mënyrë që të jetë në gjendje të gjykojë kërkesën e parashtruesve, Gjykata duhet së pari të shqyrtojë nëse parashtruesit i kanë përmbushur kriteret për pranueshmëri, të përcaktuara me Kushtetutë, dhe të specifikuara më tej në Ligj dhe Rregullore të punës.

35. Gjykata i referohet nenit 113, paragrafi 7 të Kushtetutës, i cili parasheh:

“Individët janë të autorizuar të ngrenë shkeljet nga autoritetet publike të të drejtave dhe lirive të tyre individuale, të garantuara me Kushtetutë, mirëpo vetëm pasi të kenë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj”.

36. Përveç kësaj, neni 49 i Ligjit përcakton se “Kërkesa parashtrohet brenda afatit prej katër (4) muajve. Afati fillon të ecë që nga dita kur parashtruesit i është dorëzuar vendimi gjyqësor”.

37. Në rastet e tanishme, Gjykata konsideron se parashtruesit janë palë të autorizuar, se i kanë shteruar të gjitha mjetet juridike në dispozicion sipas ligjit të zbatueshëm dhe se kërkesat janë dorëzuar brenda afatit kohor prej katër muajsh.

38. Sidoqoftë, Gjykata gjithashtu merr parasysh rregullin 36 (2) të Rregullores së punës, i cili parasheh:

*“Gjykata do të refuzojë një kërkesë si qartazi të pabazuar, nëse bindet se:
[...], ose*

b) faktet e paraqitura në asnjë mënyrë nuk e arsyetojnë pretendimin për shkeljen e një të drejte kushtetuese, ose

[...], ose

d) kur parashtruesi nuk dëshmon në mënyrë të mjaftueshme pretendimin e tij”.

39. Në kërkesat e tyre, parashtruesit pretendojnë se Gjykata Supreme nuk ka përcaktuar një kompensim adekuat dhe proporcional për rrënimin e objekteve dhe për këtë arsye është shkelur e drejta për mbrojtjen e pronës. Për më tepër, ata gjithashtu pretendojnë shkeljen e neneve 23 [Dinjiteti i Njeriut], 24 [Barazia para Ligjit], 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] dhe 54 [Mbrojtja Gjyqësore e të Drejtave] të Kushtetutës.
40. Megjithatë, parashtruesit nuk shpjegojnë si dhe pse aktgjykimet e Gjykatës Supreme i kanë shkelur të drejtat e tyre të garantuara me Kushtetutë.
41. Lidhur me këtë, Gjykata Kushtetuese përsërit që nuk është detyrë e saj, sipas Kushtetutës, të veprojë si gjykatë e shkallës së katërt, lidhur me vendimet e nxjerra nga gjykatat e rregullta. Është detyrë e gjykatave të rregullta t'i interpretojnë dhe t'i zbatojnë rregullat përkatëse të së drejtës procedurale dhe materiale (shih, *mutatis mutandis*, Garcia Ruiz kundër Spanjës, nr. 30544/96, GJEDNJ, Aktgjykimi i 21 janarit, para. 28, shih, gjithashtu rastin Nr. KI70/11, parashtruesit Faik Hima, Magbule Hima dhe Bestar Hima, Aktvendimi për papranueshmëri, i 16 dhjetorit 2011).
42. Gjykata Kushtetuese mundet vetëm të shqyrtojë nëse provat janë paraqitur në atë mënyrë dhe procedurat në përgjithësi, shikuar në tërësinë e tyre, ishin kryer në atë mënyrë që parashtruesit e kërkesave të kenë pasur një gjykim të drejtë (shih, ndër të tjera, Edwards kundër Mbretërisë së Bashkuar, Nr. 13071/87, Raporti i Komisionit Evropian për të Drejtat e Njeriut, i 10 korrikut 1991).
43. Bazuar në shkresat e lëndës, Gjykata vëren se arsyetimi i dhënë në aktgjykimet e fundit, të nxjerra nga Gjykata Supreme, është i qartë dhe i arsyetuar dhe pas shqyrtimit të procedurave në tërësi, Gjykata gjithashtu gjeti se procedurat në Gjykatën Supreme nuk kanë qenë të padrejta apo arbitrare (Shih, *mutatis mutandis*, Shub kundër Lituaniës, nr. 17064/06, GJEDNJ, Vendimi i 30 qershorit 2009).
44. Në këtë drejtim, Gjykata Supreme gjerësisht arsyetoi pse e kishte ndryshuar aktgjykimin e gjykatave më të ulëta, me të cilin e zvogëloi shumë kompensimit për dëmin e shkaktuar dhe refuzoi padinë për kompensim jomaterial.
45. Sa i përket dëmit material, Gjykata Supreme konsideron që gjykatat e shkallëve më të ulëta kishin zbatuar gabimisht të drejtën materiale, kur e përcaktuan shumë kompensimit, duke i arsyetuar si në vijim: [...]“Dëmi në këtë rast nuk është vlera e ndërtesës kur është ngritur në vitin 1997 (vlera e barabartë me materialin dhe fuqinë punëtore për ndërtimin e saj), nuk është vlera e kohës së shkatërrimit më 2005 minus zhvlerësimi i ndërtesës për 8 vjet përdorimi, por është vetëm vlera e materialit të cilin paditësja do të mundte ta merrte nëse konstruksioni/ndërtesa nuk do të shkatërrohej por do të de-konstruktohej (de-konstruktimi është çmontimi selektiv i pjesëve të ndërtesës për ri-shfrytëzim). Konstruksioni/ndërtesa ishte e karakterit të përkohshëm, s’kishte mundësi të shitej, as në vlerën e tregut në kohën e shkatërrimit e as në vlerën e konstruksionit (koha e ndërtimit ose koha e shkatërrimit minus zhvlerësimi). Prandaj, dëmi është vetëm vlera e materialit të përdorshëm që do të mund të nxirrej, në rast të de-konstruktimit të duhur”. Ndërsa, sa i përket dëmit

jomaterial, Gjykata Supreme vendosi se nuk kishte dëshmi se parashtruesit kishin pësuar dëm moral.

46. Për të gjitha arsyet e lartcekura, Gjykata konsideron se faktet e paraqitura nga parashtruesit në asnjë mënyrë nuk i arsyetojnë pretendimet për shkelje të të drejtave kushtetuese dhe parashtruesit nuk i kanë dëshmuar në mënyrë të mjaftueshme pretendimet e tyre.

PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese, në pajtim me rregullin 36 (2) b) dhe d) të Rregullores së punës, më 7 shkurt 2014, njëzëri

VENDOS

- I. TA DEKLAROJË kërkesën si të papranueshme;
- II. T'UA KUMTOJË këtë vendimin palëve;
- III. TA PUBLIKOJË vendimin në Gazetën Zyrtare, në pajtim me nenin 20 (4) të Ligjit;
- IV. TË DEKLAROJË se ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtarja raportuese

Arta Rama-Hajrizi

Kryetari i Gjykatës Kushtetuese

Prof. dr. Enver Hasani